

I vardagen finns *ett trots allt*

Diktsamling

Robab Moheb

I vardagen finns *ett trots allt*

Författare ; Robab Moheb

Digitalisering av; Archives of Iranian Literature in Exile

Stockholm Mars 2006

AILE ROMO-14042006-06

Robab Moheb är född 1953 i Iran. Hon är utbildad som sociolog och lärare och är bosatt i Sverige sedan flera år tillbaka.

Robab Moheb har publicerat fyra diktsamlingar i Sverige och en novellsamling för barn och ungdomar i Iran (1979).
Hans sjujungfru - en presentation av autism och dessa pedagogiska metoder är Robabs senaste bok som våren 2002 kom ut i Iran.
Ack om jag blir utan rädsla/pas az in agar az haras khali bemanam är den senaste diktsamling på persiska som våren 2005 kom ut i Iran.
Dikterna skrevs i 1998 men det dröjde, innan boken fick tillstånd för att publiceras.

Om Taken är en dröm skriver Catharina Tjernberg;

Robab, på ett tåg som rusar fram genom landskapet plockar jag upp ditt dikthäfte och försjunker i läsandets upplevelse...

Dikt nummer 4: Tanken är en dröm.....

Orden kommer till mig, ett efter ett, liksom pärlor med varierande storlek och form....

..sammanfogas och blir till ett pärlhalsband som ligger där utsträckt i min hand...

Diffusa föreställningar och tankar tar gestalt och form.

Någonstans bortom orden målar du en fantasivärld som plötsligt blir påtaglig och verklig mitt i det pulserande livet...

..ett personligt möte, berör, färgar känslor i olika kulörer, lyfter fram..

Jag fortsätter att fånga dina pärlor medan tåget rusar vidare genom landskapet.

(Nedtecknat på min tågresa till Göteborg 17/3)

Om vinterträdgården skriver Catharina Tjernberg

Fascinerande, manar till eftertanke... kan det förstås på olika sätt ?

Reflekterar, ser ut genom fönstret på min vinterträdgård, den vita snön som täcker marken och ligger som ett tjockt lager på buskar och grenar, gnistrar i solen. Det är så vackert, men kallt....

försöker tolka, sätter orden i relation till mina erfarenheter, utmanar tänkandet, öppnar mig för nya perspektiv...

2006-02-05

Om kabeldesign skriver Catharina Tjernberg

Dikten är fängslande och har en djup dimension, den förmedlar ett budskap som manar till eftertanke. Slutorden tränger in i mitt medvetande....berör

2006-01-30

Robab

Jag läser dina dikter, stannar till, förundras.... tankarna flyger iväg, ibland finns det anknytningspunkter, men ibland är orden främmande för mig och jag utmanar min fantasi, försöker att förstå meningen bakom orden...

jag imponeras av kvinnan som skrivit detta, som givit liv till orden och målar upp sinnesstämningar och miljöer..

jag beundrar hennes mod och djärvhet, hennes sätt att illustrera med ord

jag skönjer fast beslutsamhet, men anar också vemod, sorgsenhet....

utlämnande, känslofyllt, trotsigt

....ibland önskar jag en fortsättning på dikten, den tog slut när jag ville färdas vidare, mina egna tankar räcker inte till, min verklighetsförankring är en annan....

Jag fortsätter mitt läsande, med eftertanke och förundran..... Catharina Tjernberg 2006-01-26

I Robab Mohebs dikter möter man en närapå feminist som försöker med olika historiska och samtida idéer och händelser – både inhemska och internationella – sätta "mannen" till svars. Poetens tilltal med Majakovski som tematiskt utgör hennes långa dikts ryggrad, är unik i vår poesi, särskilt om man tänker på den heliga ljusgården som skyddar hjälten, poeten, kämpen och stackars martyren – offret. Samma djärvhet möter vi gällande uttrycket av kvinnans förbjudna känslor.

Moheb kryddar dikten med ironi och satir, och med en sagolik anda och atmosfär hjälper hon läsaren att inte tröttna och avbryta läsningen. En märklig kvinnlig poet som inte stressar sig på ytan och fastnar där. Hennes dikt är seriös och underhållande på samma gång" (Abdollahzadeh. Farshid(1998); *Klaustrofobi för omsluten kropp*. Lund: Roya & VIJ).

Brytningstid

Jag ser pinnen
tar pennan och
skriver;

fattigdom är
landets rikedom
i detta land

ta ursprungliga formen
ge murarna röst
låt klichéer
röra sig mellan läpparna -
av intetsägande

domedagen
är en idiotiskt dödvikt

släpp bakom besatthet av -
förgängelsen
sök ett hem
ge väggarna färg
låt nästa ögonblick
hämta sig ur ögonfransarna
av is

Domedagen;
landets rikedom
är fattigdomen -
i detta land

Res dig
efter rösten som skriker högt
i den gråa labyrinten :

show me
show
me

where
is
my
homeland
because I
miss me so much
so
much
so ...
jag är landets fattigdom
مي بيني ؟

2006-03-02

Ser du ; مي بيني ؟

För skön inspiration vill jag tacka Catharina Tjernberg
för hennes varma JAG och hennes härliga stöd!

Jag ser någon går genom denna dikt
om den talar ur sig, för sig –
som i tungor...

...

Hon har sökt den
sedan uråldriga tider
bland skuggor;

Det var talaren
som lånade mina ord
för att säga ;
 se mig in i ...
 mellan raderna

...

... Mellan raderna fann jag inget annat än
tre punkter...

...

Gå upp,
bygga en brygga som
länkar dig till
hennes tankars hav – sa drömmen

Jag vaknade
Det blåste
dikten sina blad
det ena efter det andra –
det var drömmen; min sköra majblomma;
min livs dikt

Under huden flämtar
Perse Polis – ruiner
Det lyser –
- den lekfulla solen –
igenom marmorerade pelarna
Det är som om de avspeglar sig
i ett hav av sol

Allt talar till min fördel –
- mitt förstorade Jag;

Allt var till takets nackdel som
förminskades i fragment för att
du - kanske - ser dig
i ditt förminskade
medvetande

Nu vill Skuggor ta sig fram dit
en sol
av rost
lyser
och jag är kvar under min hud

Under min hud flämtar
Perse Polis – ruiner
i en evighet

snöflingornas kropp är det
universum som från insikt
- till insikt stiger mot en större mognad
medan en blomma sjunker i
Väntan på sin återkomst.

4

Nu genom en snöflingas kropp
Växer livet
Rimfrost blomma
tecknar en annan framtid;
Jag är en annan Jag – en annan tanke
som vill genomsyra,
min livs kärna
i den förkylde handen;
Jordens sköte.

Första mars 2006
Nu börjar snöa igen!

5

Något som inte är ord

Något väldigt nära;

- ett inre öga -

och en lagom dos med ensamhet, då

jag kan räcka min hand för att ta en droppe från

oceanen, där horisont

är generös med tid

I väntan på mig

hör jag dig i bakgrunden, där

du är upptagen av din

tystnad,

lutad mot ena hörnet

smakar på mina ord som inte hörs

Något större, något nära havets -

Kynne, där

vågor ger klang åt

våra blickars fraser

och vi slipar orden och

fällan;

tanken är du

tanken är jag
den går
kluvna väggar
består som en talande bild;

två hängande tungor
ständigt jagar varandra
och vi drömmer om
något som inte är ord

2006-02- 23

6

Jag komponerar inte en dikt

utan ett liv –
vars bok är juvelen i Beethovens krona,
där Shakespeare spelar musik,
ur den blinde kungens mun;
Se med öronen!

Jag ser med öronen
det är Pianosonat i A – durs doft
som vilar i mina lemmar med-
Hafez toner

Jag lyssnar till,
med ögonen och
ser vardagen förvandlas till
en oas, där
ord är toner
toner är doft
doft är smak
smak är trädgårdsmästarens –
storhetsdagar,
när det inte finns något ogräs i sikte
och allt skiftar grönt

Jag komponerar inte ett liv,
utan en dikt ur dessa verks eviga vår

fotnot

Juvelen i Beethovens krona syftar till symfoni nr 9 i D – moll
Pianosonat i A – dur av Mozart
den blinde kungens mun heter Lear
Jag lyssnar till med ögonen är hämtad av Shakespeares upprepande
mening;
To hear with eyes!

7

I vardagen finns *ett trots allt*

ett nyckelord som är synonymt med

att inte se, att inte höra. att inte känna, att inte lukta,
att ...

att inte ens smaka på sin

svampiga pannkaka

ett trots allt finns i vardagen

ett nyckelord som är det samma som

en axplock från ett mångfacetterat –

ord;

Intet.

Ett trots allt finns i vardagen som

ibland kan det betyda;

önskan att bara vara

men jag undrar om det måste vara så?

2006-02-10

alltid
som en flicka
som en skolelev
som en lärare
som en poet
som en fru
som en ...

Som en frusen smärta
måste jag dölja
min oduglighet, vars
mått finns i dina händer
Du härskare min
bortom konventionerna, kanske
finns en värld, där
vi inte behöver mäta varandras duglighet
...
kanske
inte alltid
men nu -
för en gångs skull

9

Distanserat vittne

Varje dag vaknar vi upp i en

ny värld, där ingen har något minne av
något krig

...

Blicken vandrar vart den

vill –

men inte bakåt,

där väggar , den ena efter den andra

fallit ut och ner som ...

minnet av ett krig ...

Varje dag vaknar vi upp i en

ny värld och ser oss som

en porslinskörd, en som

bara har en plikt;

glömma och dö

Blicken vandrar vart den –

Vill...

2006-02-18

"Trådlös tillsyn; koppla av samtidigt som du har koll! Med denna trådlösa lilla övervakningskamera från LUDA Elektronik kan du få en överblick över hela ditt hem. En bärbar LCD – skärm ger dig både ljud och bildalternativt kan du använda teven eller en dator. Upp till fyra kameror kan kopplas till varje mottagare så du kan ha uppsikt över både sovande barn och ditt garage. Pris från 990 – 2490 kronor. Mer information [www. Minikamera .se](http://www.Minikamera.se) eller 031 – 13 20 16",

Lisa!

Du skapar "ny kabeldesign"

Jag tänker på det lexikala Lisa och målar mig
som ett filter mellan mig och dig,
från en annan tid.

En tid som om vore den av sten; vi kunde vända
på den och utforska alla obebodda hål och stigar
i fortspår av dig och mig.

Men tiden är bara en dröm, där långt ifrån oss,
går det förlorade nuet, i drömmen om en ny tid.
En ny tid, då vi inte har några metallfötter som
går och snubblar på de förbaskade sladdar som
"knappast ber om ursäkt för sin existens, utan tar plats, blir
till en accessoar, eller ett dammsamlade smycke" ¹, du
Lisa är skapad av din tid-

...

...

Du skapar "ny kabeldesign"

Jag döper mig till det lexikala Lisa,
i vilket håll jag målar mig in i ett hörn och
drömmer om en ny poesi

En ny poesi som kan visa mig den rätta vägen i
mörkret; där finns inget sannolikt;

Jag vänder blicken bakåt;

1953 var inget vidare bra år-

Så min far, när jag föddes hotande nära-
redan då med min spädda babykropp
var jag en drömmare av en annan tid

I mörkret finns inget sannolikt;

Jag lyfter blicken nu, ur nuet och säger;

Jag vet ingenting

Jag vill ha tillsvidare tröst

Så att jag har råd att köpa några sladdsmucken av dig ..

av ...dig som skapar "ny kabeldesign,
och aldrig kommer att tänka på det lexikala Robab

....

...

... Jag döper mig till det lexikala Lisa,
i vilket namn jag gråter floder av
metalltårar.

...

...

27-01-06

1- knappast ber om ursäkt för sin existens, utan tar plats, blir till en
accessoar, eller ett dammsamlade smycke" ; SvD 21-01-27
Designduon Bless bjuder in till pyssel.

2- Lisa; Lättnad, tröst, hjälp; n – lisor

3-Robab; är ett sträng instrument och betyder moln eller vit
moln. På persiska är det egentliga uttalet Rabab, men Robab
är det accepterade vanliga uttalet.

" News: Many of Costa Rica's children are being forced into prostitution by
poverty and abuse, and the booming sex tourism industry is only too happy
to put them to work"

By Tamar Hahn October 10, 2000

<http://www.motherjones.com/news/feature/2000/10/costarica.html>

San Jose - sex på kvällen

San Jose är ingen stad

Det är en liten flicka vars skönhetsideal liknar dagens västeuropeiska stora läppar och hårt målade ögon.

Hon gömmer sig inne i sin tigha T – shirt och bär sin smala kropp på höga klackade skor,
på våta stränder, där män landar med små resväskor och feta plånböcker.

Snart ska de skissa porträtt efter porträtt i sanden,
där San Jose ligger i sin korta kjol;

Is this a bad image of life?

No...No ... No..

Not for you

Men för henne är San Jose ingen stad,

Det är en utsliten mun,

När den gråter;

Femton... femtio... femtio ... femton ... femton dollar,

Oral ... complete ... complete or oral what do you want

Welcome onboard

Klocka sex på kvällen vaknar San Jose av en mardröm;

En liten själ hade förvandlats till en smutsig stad,
där män landade med små resväskor och feta plånböcker och

skissade stadens porträtt,

som om det vore en femton årig flicka, kläd i sex centimeter kjol och bär sin sex kilo smala ben på sex centimeter högklackade,

men –

utan skor;

San Jose var ingen flicka

Det var en förbannad timme som råkade vara sex.

2006-01-15

12

Dags att dra ner gardinerna – sa han

Tystnad föder sig

Där sitter den –

i vinterträdgården

Den låter som ingenting annat än sig själv

- Sanningen

Han leker inte med den

Han låter den stå bakom nerdragna gardiner och röra sig –

i en ovisshet

Hans kropp ljuger inte

Den är inte som alltid –

lik sig

Där sitter den

I vinterträdgården

Jag tror att den inte går

Den slår om och om igen i en evighet

- som om den vore en väckarklocka

Min kropp ljuger inte

Den är inte som alltid-

lik sig

Vi säger kanske för mycket? – sa jag –

Tystnad föds av ord i överflöd

Dags att dra upp gardinerna och se oss i

Vinterträdgården

bortom våra kroppar

sväller den ut i alla riktningar och

slår vit

13

Jag fyller min värld med doft och

smak

överlevnadskraft finns i hans
deodorant

Finns den?

Jag knyter mig i en saknad –
sida vid sida med namn,
jag har glömt

Han håller sig fast vid sitt koncept;

En översköld människa behöver inget annat än dina
hårdmålade läppar;

en överlevnadskraft med jordgubbssmak

2006-02-04

14

Må hända av försämrad syn – plötsligt –
ligger badkaret i sovrummet som om
det vore ett stormigt hav

Jag – kanske – blir då
- det bortstötande epitetet –
 Den Druckna Robab som om
 det vore en kort fattad version av någon
 avrundad dröm,
må hända av tidens knapphet

Det händer...
Visst, händer det nu eller
när som helst –
...

tilldess må hända jag har hunnit lära mig
stödja mitt lik med en käpp för att låta det ligga i sin
evighet, som om
det vore en ton av lek och dröm
...
...

Jag ser mig...
... bakom vardagen avspeglar sig en kvinna
i skum och bad och ger intryck att
har framtiden för sig...

2006-03-03

askan

askfatet

Hur kunde natten dansa i mig

- till brädden fylld av sin

böljande grågula nyans ?

Jag hör det

Det rinner

Det rinner...

... efter nakenbad i bäcken

lingonjaktdrömmen och

en rödgrön kväll

i skenet av levande ljus...

... längs fjärdarna – yr

strö

på fönsterräcket

ödsligt

går det

i månens famn

2006-03-08

Bortom alla rena ord
ligger betydelsen
Jag önskar mig ha en ympkvist av dem
ett utrymme, där mina dikter slår rot &

16

torkade rosor

27

tidningsurklipp
pennor utan bläck
Det är allt jag har

väggar av ord
livet bakom mig
jag finns där
där jag mötte spegeln
inkognito

servettsanteckningar
vässande pennor
skriva om mig
flyhänt parantes svettas
av sin andedräkt

Du ser mig
en modifikation utan
like

2005-11-03

Orden -
verktyg är slaktarens
dödande gudar Grymma födanade och
...människor är vi alla

17

lyssna

tugga i sig orden
idissla delarna
(när det behövs)

Du äger fantasin
fångar
söndara i smulor
dödar
(för när du känner)

avklädd en
lite av en kannibal innuti

utanpå
skiftande färger i
urval

04 -11-2005

18

Så genomskinlig som hon är,
har hon aldrig varit;
grå blick

torr hals

fantasilöst språk

obemärkt en

Hon är inte jag

Hon är en skugga

Det är inte en skugga

Det är flera – hon bär inom sig

Så genomskinlig

som nu

har hon aldrig varit i sin skugga

som vore en närblid

i allas ögon

som vore jag –

i min skugga

19

Mattorna har bleknat i parketternas välde.

Mitt hem mäts här

idag
i ris och saffran
men i skägg och turban med
Var är vinet?
det uråldriga
bägaren ?
Hafez?

Hafez
Hafez var är du?
du som sa "Gud var så full av vin
igår kväll, så full av vin..."
Så full av vin som han inte såg hur Perse Polis blev
tusen bitar
för de västliga muséerna

Mitt hem mäts där
idag i koranens verser
under moskéers tak
moskéer -
utan dörrar.

Hafez

Hafez du som sa:

”En dag kommer du att se världen med dina ögon”...

Nu

har jag sett tillräckligt nog

så som jag vill du ge mig

mina gamla

ögon

tillbaka

Hafez!

20

öknen stor

ormen späckat sig

Kring oss dansar skuggor

Vi står hänförda inne i de glömda rummen –

där främlingar kommer och

går,

där varje *Jag* har sina egna vingslag

vi hör dem

de sjunger om våra egna spöken.

21

Skogen faller

Havet täcker förlusten med infantil grönska.

Dödfödd,

övergiven strand förblir konstgjord.

Jag tar mina regniga drömmar
och sveper in dem i ärren och faller
I dödens skydd.

22

För att vinna oss
förlorar vi varandra

Vi är mästare på förlust.

23

Vinden dallrar över fältet
där en vallmoblom

i floden utan vatten
plötsligt ser mig hur jag lyfter
blicken mot
rummet som inte finns

Jag drar mig tillbaka
när blad efter blad
börjar falla tungt
på mina
handflator
av sten.

Jag ser henne

Hon står i kanten av sin grav
och vattnar de vita nejlikorna

Vinden hävdar sig i

cirklar

molnet i

grått -

när hon sjunker mot sig

Jag ser henne

framför ögonen anfaller yxan
sin skugga.

25

Framme vid huden

stannade du

där-

vi fördubblades i leendets färg
av kristall

Jag lät dig passera
långsamt dit
du roterade varenda por
för att beskriva
eldvågen
jag inväntat

Fingertopparna av is
har nu passerat natten
Av lågorna finns vi
kvar;
Röken
i ett askfat.

26

Jag stod i ett fält
där stjärnorna dansade i

en ring

Jag såg dem med

barnaögon

Det var sjunde oktober 1953 då

vandrade

en liten fragment till

en virvelvind

Jag lämnade fältet

med sitt ensamma ärr där

en julstjärna vuxit av en orientalisk

droppe.

27

Söndrar

hackar

hackar

hackar sig in i fragment

och kliver ut i vinden –

där varje bit tvingar sig till

uttryck

där jag lutar mig tillbaka

och låter vingar av ord

vidga revir

Jag bläddrar i vinden och hittar mig;

En fullbordad insemination

söker sin mun.

28

Vi går

Vi har alltid gått
dit vägen plockar oss bit för bit;
mig den fånge som jag är
dig den fånge som du är

Vi går
Vi har alltid gått
dit kroppens labyrint
slussas av främlingar
vem befinner sig i vem?
två främlingar i en
nu – som det varit

Vi går
Vi har alltid gått
dit vägen inom fyrkant av väggar
bligar mot det rum,
där vi tagit ett ax av ensamhet

Vi går
Vi har alltid gått
mot vilsenhetens klimax.

Ord

är skådebröd på mitt bord

Jag sträcker armarna

o, hittar en horisont av

längtan.

30

Innanför skalet
där jag stannar upp,
ser mig:

svart i min nakenhet –
en natt ,
vore genomskinlig

eller...
ett hav,
ingen ser
den smygande våg som kommer och
belägrar mig

längst ut mot havet
någonstans
innanför skalet,
ser jag en sol
kretsar kring sin
oändlighet

någonstans
utanför skalet
finns tid för stillhet.

Dina knän är en eka
fyllda av två granna hav
mitt bröst:
floden,
på en fjärils vinge

Jag ser om mig:
bäcken dunstar
i dina händers längtan och
förblir en regnbåge i
sitt kretslopp

den ljumma solen -
gav du mig ett tak

Med händerna –
ett skydd mot vinter -

ylandet

Med läpparna...
om du bara visste:
eldens -
värme av alla hav

Med läpparna...
om du visste, skulle du bygga ett hem-
inom mig av dina läppar...

Bara läppar.

Leendets foster bildas
Du kommer med pubertetens lykta
till platsen.

Platsen med dess sanna egenskap
gömd i alla mig
mina klasar

Det finns en väg
där du möter dig:
Fingertopparnas upptäckt

Fingertopparnas upptäckt:
begrava livet,
leva sin död.

leva sin död:
" Always looking at the bright side of life"

Sa blomman i vasen -
urvattnat, envetet.

Blodröd sol
trevar sig fram

Havet hägras av horisontens -
territorium.

Till sin natur kommer vinden
ur askan i elden –
utslitet
och går
spårlöst.

Jag är längtan som rubbas
av tillvaron.

Bläddra igenom mig
med din blick

Din blick:
inkarnerad
bumerang –

Vi möts på samma punkt
nötskalet skyler inte
vår nakenhet
Se mig!
Se på mig!

Falnad glöd.
Himlen är fallen
för rök.

Inåtvänd är himlen och –
jag.

Fragment med vinden och –
dig.

Var tillbringar våren sin tid?

Minnet plöjer tankar och –
bärgar ingen skörd.

39

Genomsyrad av lenaste honung
ännu ser jag dina ögon -

fördolda
i blomknoppar –
gjuter ord på blickens vågor
men nu när jag naken bottnar i den honungslena
stormen -
frodas orden intensivt grått
i denna iskyla som dina -
ögons hav, råder

bottnar inte Jag
Jag drunknar.

Ingen gata
inget hus
natthärbärgen!

ropade någon.

Jag vände mig:
för all del
du står i skuggan,
jag ser dig : En skådare –
utan bagage.

En våg
en eld
sköljer genom dig.

Genom dig broderar jag
mina euforiska drömmar
och drömmar utkristalliserar-
sig på natten.

På natten besudlas dagdrömmar
med en våg av eld.

Jag känner en liten flicka som över en natt blev
urgammal
"En lärd i kjol"

Jag känner en kvinna som upptäcktes
som en själ -
lik en enda stjärna,
under bar himmel

Jag känner en äldre dam som hennes vishet
beskrevs
"råhet" -
En kärring med oanade fantasier

Jag ser hundra tusentals kometer kretsar i skyn
när hon flygande ses –
klädd i en utsliten kjol

I förstenade blickar
får jag för mig
att jag är hennes –
fosterbarn.

En lärd i kjol, av Hadvig Charlotta

Du stannar.

Vi fördubblas i leendets färg
av kristall.

Varken ljus eller skugga

Vi är ett-
beskrivet av dag och -
natt.

Din doft passerar igenom
min famns längtan.

Lust med stumma läppar
klamrar sig fast vid mig.

Jag öppnar armarna horisontalt
och andas ut.

Svett stinker.

Vi är oberäkneliga med
vind
och
vår.

Aldrig vara som
Aldrig vara lik-
än den röst –
av den mun
Som är min:

Jag
är
Jag

Duger jag?

Sovande vind är sin
egen röst.

I nattens rostade famn
suger månen sitt eget
ljus.

Våghalsige vargen kryper bort
Som spindel utan nät,
skuggor jagas en efter,
en.

Farande som vind
kom du och satte dig
vid min midnattsbefruktade
själ –
och tog en klunk av kärlekens friska källa, och sa:

destination: livet

Du somnade i min famn
och aldrig vaknade till.

Med detta bagage –
som inte syns

med denna vy –
som inte vidgas:

ett blad
ur boken du kallade:
livet –

faller ifrån.

Under ytan lever ett
hav

Huden bannlyser
näckrosorna.

Blicken bygger barriärer
tillbakadragen
när den talar till

Utanför nuet
vill jag söka mig:
Drömmar,

- främmade
öppnar famn

Jag kliver in, men
ser ingenting.

51

Det känns doften av kärlek
i den stilla natt
i den åtrådda heliga natt

Du kommer till mig -
härjad av andlös väntan
i min nedbrytande sekund
i tystnaden
i all spänning,
då jag knappast drar andan
du kommer
du kommer
du...

Jag hejdar klockorna –
att gå.

Jag forcerar dörrar –
utan lås på
Jag vill –
att den hutlösa jorden
i sin stillhet –
stå.

När du kommer
med din givmilda famn
till det hjärta –
som står på glänt.

Du kommer till mig
Du kommer
Du....

Kroppen
invaderad av galler.

Blicken plutonens –
tyranni:

En mask andas bakom en mur
Bakom muren kryper stoff –
för
flykt-
och kokong av vind
till portgången forsar fram såren

Såren ser mig:
din mun –
ett fält
slaget i spillror

53

Kylan
i bladen
i mig

Natten i pärlemor söker
månen.

På vilken sida av min späda kropp –
vilar
vinden?

Jag lyssnar inåt –
och stannar kvar:
ett asplöv
i höststormen
slickar vindarnas kyss av –
is.

54

Ett fönster genomborrar
blicken:

inåtvänt –
faller
ett ljus
bakom en skugga:

I mina ögon –
blir en fjäril sedd
i mörkret.

Gråmolnhud
skälver i vinden
in i min lya på isflak

Jag fryser
när orden manifesterar min nakenhet

Ordet är trädet
i vinterögd
bladet i skinn –
av höst.

Jag står mellan regn och –
solsken ,
På en fjärils vinge
somnar alla mina ord

Jag tar mina drömmar av
stål –
och sveper in dem i
droppar av –
sår ,
när vinden bejakar sitt
liv

mellan regn och –
Solsken faller två stjärnor i mitt ansikte

Mitt ansikte :
min ursprungliga grav.

Översättningar

Mina händers krubba
tio himmelsblåa irisar
skymda av lövets kyskhet

Min blicks krubba
en näckros
som i sumpmarken
blir till en händelse

Fladdermusen vilar
mellan läpparnas eld
under utvandringens tiden
tills våren anfaller

Mannen sjönk ner
i spegeln

I spegeln
växte kvinnan upp

Dikt

blir respekten för lugnet och tystnaden
när den ankrar i natten
skönheten
när ordet
dunstar av sig självt
i skummet
i havet

När jag slickade hans sår
var lyckan det mest perfekta vinet
och min mun
den mest främmande bågaren

Relationen

är en upp och nedvänd början

på drömmarnas väg för vilseledda resenärer.

Leendets foster bildas
du kommer med pubertetens lykta
till platsen

platsen med dess sanna egenskap
gömd i alla mig
min klasar

Översättning av Sohrab Mazandarani,

med visst bistånd av Tomas Eklund, Kennet Klements och Jan Östergren.

Jag står öga mot öga
med mitt hjärta
dess gränslöshet
avslöjar dess behov
att kasta din avbilds sken
på mina ögon

Din bild som darra
i en spegellös ram
av en oförklarad ångest.

Vi upptäcks
i livets tomma snäckskal
som förglömda olivgrenar.

översättning: Azita Sassanian

Publicerade böcker:

Diktsamlingar:

- Bahar dar chashme tost(Våren i dina ögon) utgivare: Robab 1992
- Varinija Baran förlag 1994
- Aname kocke khoda(Människan: Guds små varelser) utgivare: Robab 1996
- Digitala män 1998 utgivare: Roya & VIJ
- Zanjmorehajeh Maxdoosh 1998 – utgivare: Tidskriften Penna
- pas az in agar az tars khali bemanam 2005 : Iran Lajvard förlag

Novellsamling:

- Ba dast haje por be khaneh bar mi gardim(vi återkommer hem) 1979 Iran

Facklitteratur:

- Hans sjöjungfru - en presentation av autism och dessa metoder. 2002 .förlag: Lajvard-Ira

Publiceras:

Översättning : Genom dörrar av Temple Grandin pedagogiska

Pavaraghi (Fotnot); diktsamling

Az zehdaneh madaram ta babe tamsilat; diktsamling

Monet va nogkose kamal (Monet och Fullkomlighetens brister); artiklar/essäer

Denna diktsamling digitaliserats av Dr Sam Vaseghi. Jag passar på och tackar honom för denna hjälp! Robab Moheb